

padi so se izvršili med Le Boeufs in Ran-courtom zvečer in ponoči in so se večinoma že v našem ognju razbili. — Armada nemškega prestolonaslednika. Ogenj francoskih, v južnem delu Reimsa stojecih baterij na kraje za našo fronto bil je od nas odgovoren in je bilo v odgovor mesto Reims obstrejlevano. V pokrajini Maase nobeni poseben dogodek.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Ruska infanterija razvila je med Dünaburgom in jezerom Narocz veliko delovanje. Severno od Werchy vzeli smo brez lastnih izgub neko malo rusko moštvo na levem obrežju Stochoda. — Fronta nadvojvode Karla. V oddelku Tolguesa pridobili so Rusi po večkratnem brezuspešnem napadu konečno v posameznih oddelkih na ozenljivo. Zapadno ceste prelaza Bodza smo izgubili Sirein; vzeli smo ga v naskoku nazaj. V oddelku od Campolunga ljudi artiljerijski boji. Zapadno od doline Tegulini napravili so Rumuni tekom popoldneva 6 brezuspešnih napadov. Južno-vzhodno od prelaza „Roter Turm“ šli so v pokrajini od Spini naši napadi ugodno naprej. **10 oficirjev in 1000 mož** ostalo je vjetih v naši roki. Tudi južno prelaza Vulkan smo napredovali.

Balkansko bojišče. Na obeh frontah je položaj nespremenjen.

Prvi generalkvartirmožster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 8. novembra. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Fronta nadvojvode Karla. Južno in južno-vzhodno od Szurduk-prelaza bili so rumunski napadi zavrnjeni. Pri Spini in južno-zapadno od Predealu potisnili smo sovražnika še bolj nazaj. Na obeh straneh Bodza-ceste smo zopet v lasti vseh svojih prejšnjih postojank. Severno-zapadno od Tölguesa zamogli so Rusi zopet na prostoru pridobiti. Pri Tartarowu sestrelil je en avstro-ogrski letalec neki ruski Nieuport-dvokrovnik. — Fronta princa Leopolda. Nič novega.

Italijansko bojišče. Mir pred Gorico traja naprej. Na fronti Fleimstala bili so napadi posameznih italijanskih bataljonov v pokrajini Colbricona in na postojanki Bocche zavrnjeni. Pri temu je padlo v naše roke **3 oficirji, 50 mož** in 2 strojni puški.

Južno-vzhodno bojišče. Nobeni posebni dogodek.

Namestnik generalštabnega šefa
pl. Höfer, fml.

Zračni boji.

K.-B. Dunaj, 8. novembra. Uradno se danes poroča:

Dogodki na morju.

Dne 7. novembra popoldne so sovražni letalci na mesta Rovigno, Parenzo in Città nuova bombe metalni. Napravili niso niti najmanjše škode. Lastni naši letalci so se dvignili v zasedovanje. Eden od njih (vodja pomorski linjski lajtnant Drakotič) sestrelil je eno sovražno letalo, ki se je spustilo pri nekem na visokem morju se nahajajočem sovražnem torpednem čolnu doli. Ta je bil od naših letalcev z bombami napaden in se je oddalil proti sovražnem obrežju. Na večer istega dneva metal je en sovražni letalec istotako brezuspešno bombo pri Umag. Lastna naša pomorska letala obmetala so zvečer vojaške objekte od Vermeglia na in Monfalcona z bombami in so se nepoškodovana vrnila.

Mornariško poveljstvo.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 8. novembra (W.-B.). Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Fronta prestolonaslednika Rupprechta. Severno Som-

me se čez dan bojevno delovanje ni razvilo preko zmernih mej. Ponočni angleški napadi med Le Sars in Guécourtom izjavili so se v našem ognju. Južno Somme napadli so Francovi na obeh straneh od Ablaincourt. Naše v južnem delu Ablaincourt naprej potisnjene postojanke še so nazaj. Vas Bresuire je bila izgubljena. Na severnem krilu napadla je sovražnik nazaj odbit. — Armada nemškega prestolonaslednika. Živahn artiljerijski boj v pokrajini Maase.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Ruska infanterija razvila je med Dünaburgom in jezerom Narocz veliko delovanje. Severno od Werchy vzeli smo brez lastnih izgub neko malo rusko moštvo na levem obrežju Stochoda. — Fronta nadvojvode Karla. V oddelku Tolguesa pridobili so Rusi po večkratnem brezuspešnem napadu konečno v posameznih oddelkih na ozenljivo. Zapadno ceste prelaza Bodza smo izgubili Sirein; vzeli smo ga v naskoku nazaj. V oddelku od Campolunga ljudi artiljerijski boji. Zapadno od doline Tegulini napravili so Rumuni tekom popoldneva 6 brezuspešnih napadov. Južno-vzhodno od prelaza „Roter Turm“ šli so v pokrajini od Spini naši napadi ugodno naprej. **10 oficirjev in 1000 mož** ostalo je vjetih v naši roki. Tudi južno prelaza Vulkan smo napredovali.

Balkansko bojišče. Armada pl. Mackensen. Nobeni posebni dogodek. — Makedonska fronta. Sovražni napadi ob Cerni ostali so brezuspešni. Živahn artiljerijsko delovanje ob Belasici in fronti Strume.

Prvi generalkvartirmožster
Ludendorff.

Slovenski irentizem.

V listu „Tiroler Soldatenzeitung“ čitamo pod tem naslovom zanimive članke, ki jih hočemo v povzdigo avstrijskega patriotskega tudi v našem listu ponatisniti. Članki so pisani od c. in k. avstr. oficira v c. in k. vojaškem listu. Podatke v teh člankih smo mi svoj čas v „Štajercu“ že optovljeno objavljali, ko smo se borili proti nedomovinsku ščuvanju gotovih vseslovenskih struj. Takrat, kakor danes pa naglašamo, da slovensko ljudstvo, hrabro in pošteno do kosti, zvesto avstrijsko in cesarju udano, ni krivo teh irentističnih gonj in da se tudi ne sme obsojati zaradi brezdomovinstva posameznikov. Ljudstvu nima nikdo kaj očitati; voditelji pa so bili v tej vojni že dovolj očigosni. Slovensko ljudstvo bode zdaj gotovo izpozna, da smo bili in njegovi pravi prijatelji, ker smo mu priporočali vedno zvesto avstrijsko mišljenje ter se borili proti „jugoslovanstvu“ političnih hujščev. — Op. urednštva.

Iredenta v ožjem zmislu, to so na odigranje laške Tirolske naperjena veleizdajalska stremljenja, gredo do 50. let 19. stoletja nazaj. Med to razmeroma dolgo zgodovino so se niti politične in nacionalne intrige toliko zmešale, so se navdušenost in prostastro, narodno hrepnenje in notranjem monarhije in veleizdajstvo, agitacija in napačne odredbe vlade tako zmešali, da je marsikdaj težko, razkriti vzroke in učinke te zmesi.

Ako se hoče razumevati, kako nastane iredenta, se mora eno mlajših ogledati, na katerih v naši domovini žal ne primanjkuje. Vzemimo slovenski irentizem, katerega delovanje je pričelo okoli leta 1880. Videli budem, koliko slabe in zavožene volje, koliko umetnega napora in koliko milostnega dovoljenja je bilo potrebno, da se začetkom mali ogenj vžge in pusti žareti, tako, da se pozneje — ko je le začetno stanje pretrajalo — v svetovni požar spremeni.

Nasproti slovenskemu prebivalstvu na Kranjskem so Nemci — razven v nemških jezikovnih otokih Kočevje in Bela Peč — povsed znaten v manjšini; vendar pa so istotako domačini kakor Slovenci. Industrija in večji del veleposesti se nahajajo v nemških rokah in do 50. let je bila nemščina obvladajoči jezik na šolah. Slovenski jezik, za katerega se je s toliko sovražjem borilo, se je moralno šele iznajdeti!

Z začetkom ustavnega časa prišlo je slovensko gibanje v tok. V 70. letih izgubili so Nemci večino v deželnem zboru, začetkom 80. let pa ljubljanski občinski svet. Narodnostna propaganda pričela je pod geslom, vladanje Nemcem se mora razbiti. Vsako državi sovražno gibanje v Avstriji je s tem geslom pričelo. Deloma, da služi kot povod, deloma iz instinkta sovražstva, ker so v resnicu Nemci, ki so bili državo ustanovljeni

element, tudi vedno državno misel ohranili. Polagoma pa so stopili iz navideznega boja proti nemštvu stremljenja za ločitev in boj proti državi vedno jasneje na dan.

Casopisi, društva in avtonomija so pospešjujoči činitelji na tej poti.

Vodilna slovenska lista sta „Slovenec“, glasilo klerikalne stranke, in „Slovenski narod“, glasilo liberalcev. Kako sta delovala, se da označiti že na malih slučajih.

Kmalu po odpravi Avstriji prijazne dinastije Obrenovič pričelo je slovensko-liberalno časopisje članke objavljati, ki so se pečali z razmerami na Srbskem in so jih kazali v rožnatih luči; to je bilo leta 1903. Tri leta pozneje imenuje že „Slovenec“ srbskega obersta Vukasoviča, ki je bil v Srbiji dezertirani avstrijski podčastnik in ki je takrat v belgrajskem oficirskem domu neko predavanje o Slovencih držal, „slovenskega konzula v Belgradu“ in se veseli radi njegovega uspešnega hrepnenja, seznaniti Srbe s trpljenjem slovenskega naroda. In „Slovenski narod“ prinaša članke državi sovražne vsebine, katerih pisec je uslužbenec uradnega srbskega tiskovnega urada. To je bilo v času, ko je vladal med Srbijo in Avstrijo že colninski konflikt.

Leta 1908, ko so se poulični izgredi v Ljubljani vršili in je moral konečno oddelek regimenta št. 27. na zbesne množice, ki so vojaštvo napadle, streljati, organiziralo je slovensko časopisje blazno hujskarijo proti vojaštvu; komu je ta hujskarija v resnicu veljala, izvira iz tega, da je še leta 1909 „Slovenec“ ob cesarjevem rojstnem dnevu le kratko notico prinesel: „Cesarjev rojstni dan se je na običajni način slavljen“; dan popreje pa je pisal: „Danes zvečer bo neka godba sodelovala, katere sviranje nas nič ne briga“ medtem ko se je tri dni popreje v istem listu misel združenja Slovencev in Srbov slovila.

(Naprej prihodnjie.)

Inzerati
„Štajercu“
imajo vsled velike razširjenosti najboljši uspeh.
Sprejemajo se:
v Ptaju pri upravi lista;
v Celju pri gosp. Fritz Rasch;
v Mariboru pri g. Rud. Gaisser.

Izpred sodišča.

Ruske ljudice.

Erfurt, oktobra. Kazenska sodnija v Erfurtu odsodila je ženo fabričnega direktorja iz Straußfurta zaradi ljubavnega razmerja z nekim ruskim vjetnikom na 6 mesecev ječe. Mlajša sestra te propale ženske je imela istotako z ruskimi vojnimi vjetniki opraviti. Odtegnila pa se je kazni s tem, da si je sama življene vzela.

Zatajene zaloge žita.

Gradec, 6. novembra. Mlinar Franc Wisiak v Roßhofu zatajil je veliko množino žita, moke in otrobov. Sodnija ga je odsodila na dva meseca strogega zapora z enim trdim ležiščem na teden in na denarno globo 5000 krov.

Kako se živila draži.

Reka, oktobra 1916. Nekateri trgovci na Reki so 500 meterskih centrov riža po 22 do 27 vinarjev na prekupčevalce prodali. Ko je prišlo blago v last neke firme v Pragi, šlo je že skozi toliko rok, da se je že 3 krome 5 vinarjev za en kilogram doseglo. Zdaj